

stripweekblad nummer 9

abonneeprijs **vijf en zeventig cent**
losse nummers **negentig cent**

PEPO

karnavalsnummer
met medewerking
van peanuts en
poppenmaakster
jenny eman en asterix
en fotograaf rob benoist
en lucky luke en vele anderen

ontwerp ger van wulften

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al lang abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou de gelegenheid om abonnee te worden. En jij verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee:

Adres:

Plaats: Prov.:

Leeftijd: jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:

* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door:

Adres:

Plaats: Prov.:

Stuur mij als kado:

- ☐ het album van 'De Macaroni's'
- ☐ het album van 'Wellington Wish'
- ☐ het album van 'Bernard Voorzichtig'
- ☐ het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

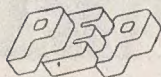
Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974

9-Pep-74-01A

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 9 — 1 maart 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/33 90 40

Een woord van HULDE aan al diegenen, die dit jaar zo gek zijn om uit eigen vrije wil Prins Carnaval te worden! ('t Zou MIJN stiel niet zijn, brrr).

P.P.

Mijnheer,
33 (zie PEP 1, blz. 19: Ruimte-
lijk inzicht-test)
W. Huisman jr., Kromme-
nie

U gaat door naar de vol-
gende ronde (Gotlib).

Spot

Daar u in „PEP” zo de spot gaat drijven met de dood, en wat daarmee samenhangt, o.a. door afbeeldingen van geraamten, doodkisten, kransen enz., verzoek ik u terstond hiermee op te houden. U kunt toch wel iets anders verzinnen? Bedenk dat uw blad ook gelezen wordt in kringen waar men eerbied heeft voor deze dingen. Nogmaals, stop hiermee, voordat u misschien van Hogerhand wordt gedwongen. U moet ook, evenals iedereen, ster-
ven. Spot er niet mee.

K. Waterman, Waarde (Z.)

*Het loopt ons koud over de rug, als we dit lezen... (Pepi-
ta).*

Ja, wie?

Ik vind (maar ja, wie ben ik?) het stripverhaal „Time is money” goed getekend, en ook de ideeën zijn enorm goed. Overigens, bijna alle stripverhalen die jullie plaatsen, zijn wel aardig.

R. de Grijjs, Hilversum

Ik moet het kort maken, want PEP is steen en steen en steen en steengoe...! Nou ja, zo goed als een STEEN!!! (Frank Morauw, Zaandam).

Lego

Ik ben Paul Hulsbosch en ik ben al bijna tien. Sinds ik kan lezen heb ik al de pep en ik vind het nog steeds een goed blad. Nu zou ik graag wat aan jullie goeie Pietje Pep willen vragen, namelijk, hoe moet ik van lego of van karton een seksmachine bouwen.

Paul Hulsbosch, Maarn

Een interessante vraag, die zeker overweging verdient, om met meneer Recteur te spreken. Overigens, ik stuur Pepita wel eens langs (Pietje Pep).

Miss

In PEP 52 trof ik iets aan

*In het Zuiden en Noorden van het land en in andere afgelegen oorden is het binnenkort een dulle boel. Carnaval. Het bier stroomt in rijke stromen, ook in het avontuur van de GENE-
RAAL (p. 44). Gotlib toont aan, dat niet alleen mensen (al dan niet tijdelijk) buiten zinnen kunnen zijn, soms is het ook een dulle boel in het dierenrijk. En Blunder... Wist je trouwens waarom Billy the Kid in de grond best een goeie jongen is? (voor alle veiligheid staat er een hek om zijn graf heen).*

Prins Pietje den Uurste, Ploeterdonk

waarvan mij de haren te bergen rezen: twee pagina's uitbuiting van de vrouw! Twee pagina's Missen! Ik vind dat niet zo erg, want jullie hebben er duidelijk

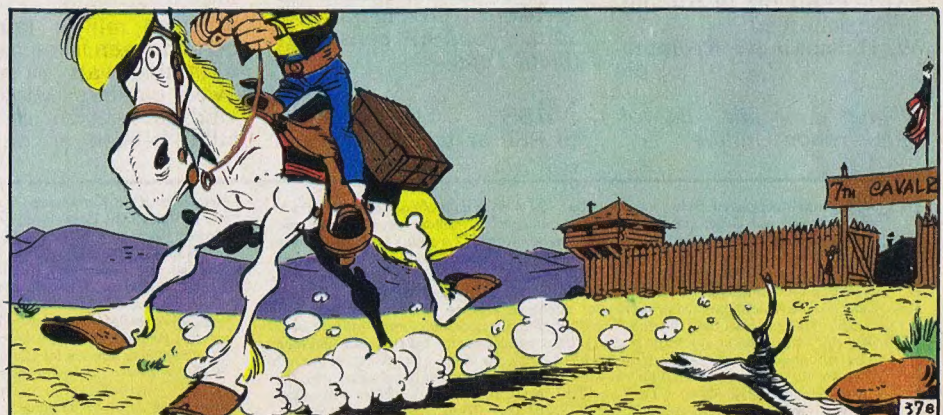
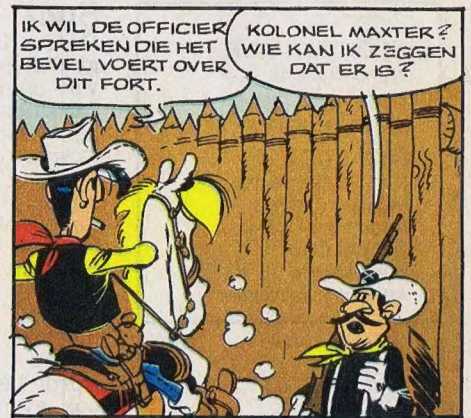
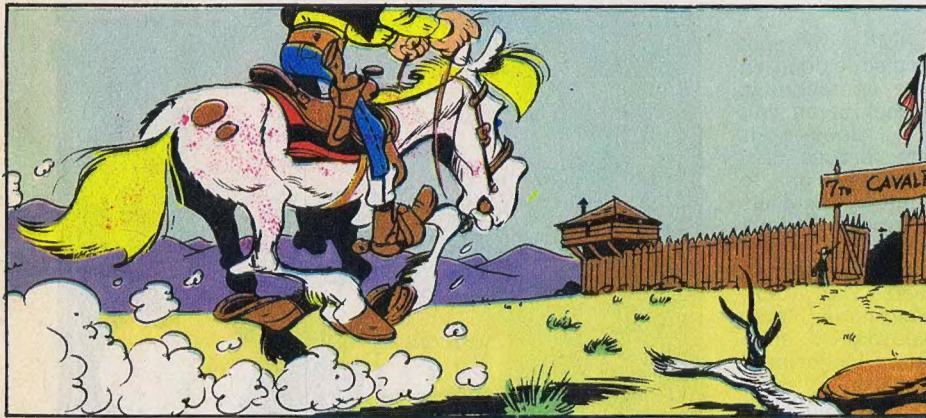
een parodie van gemaakt. Maar toch oppassen, hoor. Wilma van Wissen, Haar-
lem

Dat vind ik ook (Pepita).

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder inlichtingen, klachten, enz. vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Prijzen en condities** buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsewijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828.

Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v. d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33 90 40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby, © 1973 Oberon bv, Haarlem. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP”

LUCKY LUKE

de grootvorst

© Dargaud S.A. 1973

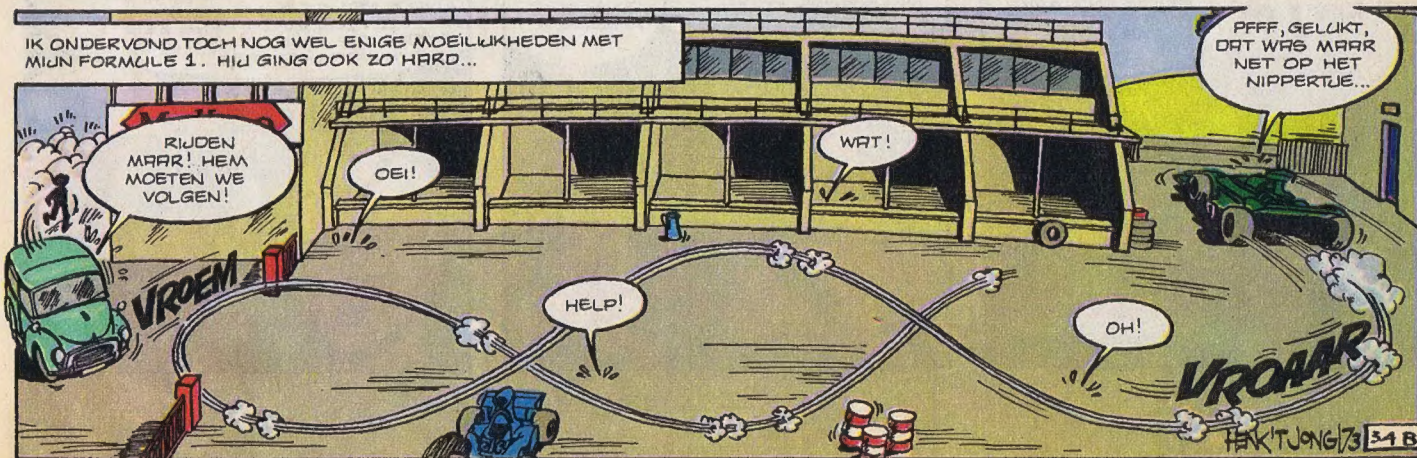
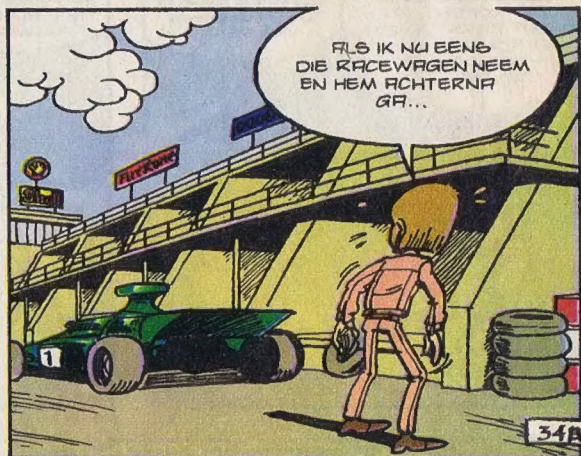
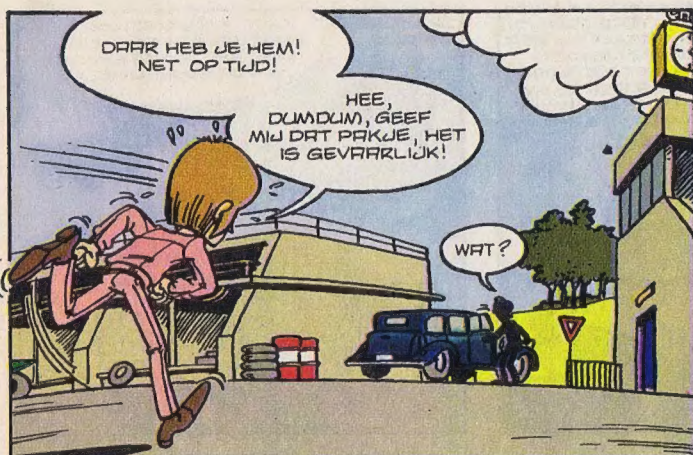
INTUSSEN WORDEN IN 'T FORT DE VOORBEREIDSELEN GETROFFEN...

WORDT VERVOLGD

de goudpaniek

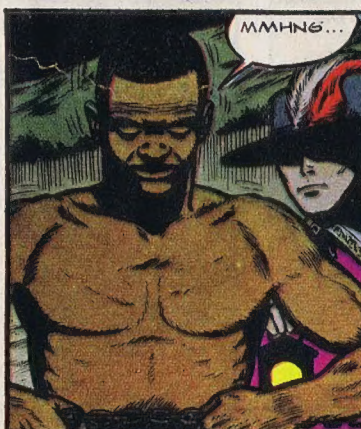

de onzichtbare piraat

Roodbaard

ONDERTUSSEN IS BABA, GEBRUIK MAKEND VAN DE ONACHTZAAMHEID VAN DE WACHTEN, ACHTER HEN GESLOPEN EN Slaat HEN MET EEN GEWELDIGE KLAP ALLEBEI TEGELIJK NEER...

de onzichtbare piraat

© Dargaud S.A. 1974

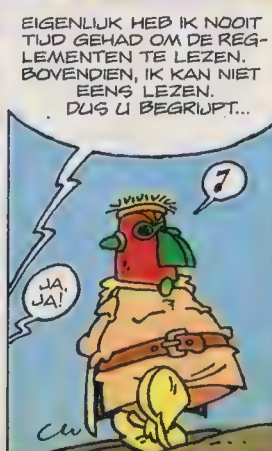
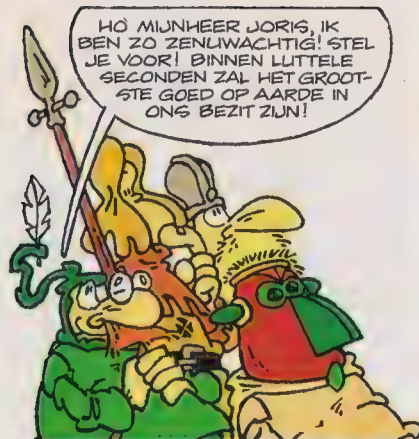

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

goddelijk profiel

RORY GALLAGHER

Foto's Frans Verpoorten
Tekst Jan de Rooij

De uit Taste afkomstige Rory Gallagher trad nog niet zo lang geleden in het Amsterdamse Concertgebouw op. Als ik me niet vergis, was het in december. Een paar maanden daarvoor was hij te bewonderen op het V.A.R.A.-popgala. Ondanks die optredens en zijn vijf uitgebrachte elpees geniet hij weinig bekendheid in ons land. Dat valt gedeeltelijk te verklaren met de muziek die hij brengt: heavy blues met Rory op gitaar, mondharmonica, mandoline en soms saxofoon. Kortom, knullen en lieve dames, muziek voor wie van een modern soundje houdt, wild is op gitaristische muziek en ook wel een stoot sfeer in de muziek nodig heeft. Muziek dus voor diegenen die van het betere stomp-, stamp- en duwwerk houden. Rory probeert zo direct te spelen als mogelijk is. En dat doet erg plezierig aan. De meeste gitaristen spelen met een fuzz-box en andere ingewikkelde apparatuur om de akkoorden door elkaar te laten lopen. Rory ziet dat niet zo zitten. Hij probeert liever zowel met zijn vingers als het plectrum de snaren te plukken. Op zijn platen experimenteert Rory ook niet te veel. Pop in die zin dat het geluid afgeroomd wordt, dat de studio-apparatuur wordt aangewend om een zo „mooi” mogelijk geluid te creëren, dat de hoogste graad van muzikale perfectie nagestreefd wordt en dat allerlei uitstekende emoties uit het gehoorsveld verdrongen wordt, tref je bij Rory Gallagher nu eens niet aan. Een hele verademing.

Rory Gallagher werd in 1949 in Ballyshannon, Ierland, geboren, maar verhuisde op zijn vierde of vijfde jaar naar Cork waar hij als kleuter al op zijn plastic Woolworths gitaartje liedjes van Gene Autry en Roy Rogers speelde. Op zijn negende kreeg hij zijn eerste akoestische gitaar. Rory Gallagher: „Ik speelde ermee op padvinderson schoolbijeenkomsten. Vooral nummers van Lonnie Donegan en gospelmateriaal. Via Donegan kwam ik bij de muziek van Buddy Holly en Steve Cochran terecht. Weer wat later werd ik een bewonderaar van Chuck Berry. Rock, skiffle en folk, dat was het wel. Eigenlijk luisterde ik naar alles wat ik te pakken kon krijgen. Platen waren trouwens erg schaars in die tijd. Bluesjon-

gens als Jimmy Reed, John Lee Hooker en Buddy Guy hoorde ik daardoor pas heel laat. Dit had natuurlijk wel weer het voordeel dat ik m'n eigen stijl al gevormd had. Ik werd dus niet te zeer door ze beïnvloed.”

Voor Rory was er in die tijd nog geen plaats in de toenmalige Ierse popscene. Nou was er ook nauwelijks sprake van een scene. Er waren wel een paar bandjes. Maar die waren op de vingers van één hand te tellen. Bij zo'n bandje, The Impact geheten, sloot Rory zich aan toen hij vijftien was. Met die band trok hij 2½ jaar op en maakte hij onder andere toernees door Spanje. Het repertoire was niet om over naar huis te schrijven. Top Twintig-hits en nummers van Jim Reeves en de Clancy Brothers. Toen de showband — een soort amusementsorkest — uiteenviel, vertrok Rory met de bassist en de drummer naar Hamburg om daar in navolging van de Beatles zijn geluk te zoeken. Veel succes hadden ze er niet en na een paar maanden keerden ze dan ook naar Cork terug. Met een paar jongens van de formatie de Axels vormde Rory er een half jaar later de eerste Taste. Daarmee trok hij weer naar Hamburg. Duitsland bleef trekken.

Rory Gallagher: „Ik heb daar een geweldige tijd gehad. We speelden 's avonds vijf sets van zo'n 45 minuten. Zaterdags deden we zelfs zeven sets. Hard werken dus, maar dat heb ik nooit erg gevonden. Tegenwoordig speel ik twee uur aan één stuk. Iedereen vindt dat erg lang. Maar het is maar wat je gewend bent. Ik zou best nog langer willen. Als het even kan, ga ik na afloop van een concert nog naar de één of andere club om er te jammen. Spelen is voor mij het absolute einde.”

In de zomer van 1968 viel de eerste Taste uit elkaar. Een paar maanden later formeerde Rory de tweede en laatste Taste. Bassist werd Richard McCracken en drummer, John Wilson. Met z'n drieën vertrokken ze naar Londen, waar ze na een auditie een platencontract aangeboden kregen door Polydor. In de tweede Tasteperiode die tot november 1970 duurde zijn vier elpees verschenen: Taste (1968), On The Boards (1969), Taste Live (1970) en Taste Live At The Isle Of Wight (1970). De

groep ging uit elkaar vanwege persoonlijke moeilijkheden tussen Rory en zijn twee begeleiders.

Gallagher: „We konden niet meer goed met elkaar overweg. Sommigen wilden een manager en weer anderen niet. En dan was er ook nog het probleem dat Richard en John meer de jazzy richting uit wilden, terwijl ik zoveel mogelijk aan de blues wilde vasthouden. Samen met Gerry McAvoy, een bassist uit de groep Deep Joy en drummer Wilgar Campbell, die inmiddels vervangen is door Rod de'Ath (?), ben ik toen een nieuw trio begonnen. Met deze jongens speel ik nog steeds.”

Het eerste album van de nieuwe band, Rory Gallagher getiteld, verscheen begin 1971 en bevatte puntgave elektrische en akoestische bluesnummers. Toch komt de plaat als je hem nu, drie jaar later, nog eens draait over als een loempia zonder sambal. Wel lekker, maar nog net niet gekruid genoeg. November 1971 verscheen Rory's tweede album Deuce. Wat opvalt bij die twee albums is dat er weinig ruimte open gelaten wordt voor Gerry McAvoy en Wilgar Campbell. Dat euvel is opgeheven bij de laatste twee elpees Blueprint en Tattoo. Rory heeft voor deze elpees zelfs de pianist Lou Martin aangetrokken die geregeld soleert en met hem duelleert. De platen bevatten keiharde, swingende en vooral zeer directe r & b. Alleen Gallagher's stem die een te beperkt volume heeft, bevalt me niet erg. Zijn gitaartechniek daarentegen is fabelachtig. Op het gebied van de rhythm & blues bestaat er in Engeland geen betere en snellere gitarist.

DISCOGRAFIE

Elpees:

Taste First (in Belfast opgenomen)

Taste

On The Boards

Taste Live

Taste Live At The Isle Of Wight

Rory Gallagher

Deuce

Rory Gallagher Live In Europe

Blueprint

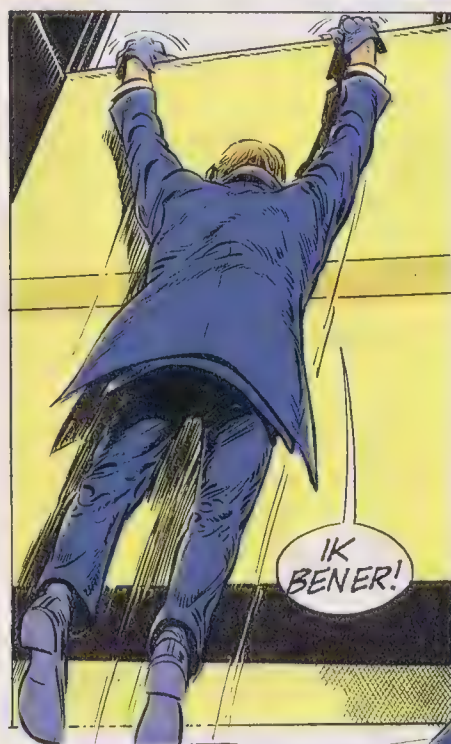
Tattoo

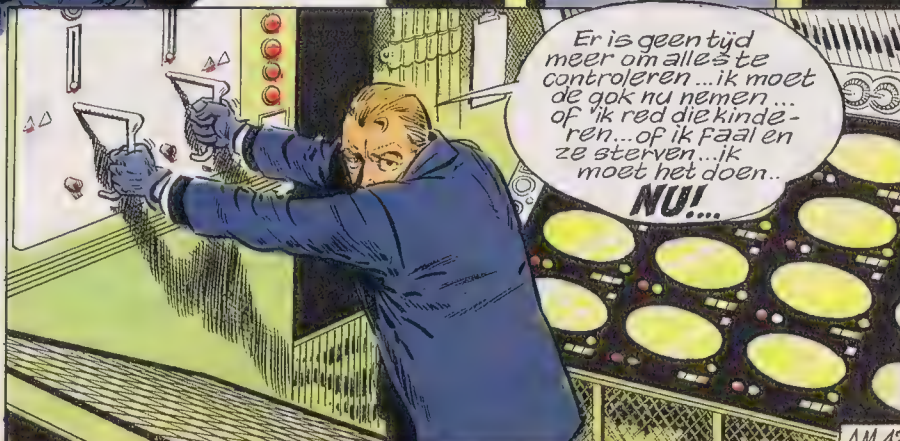
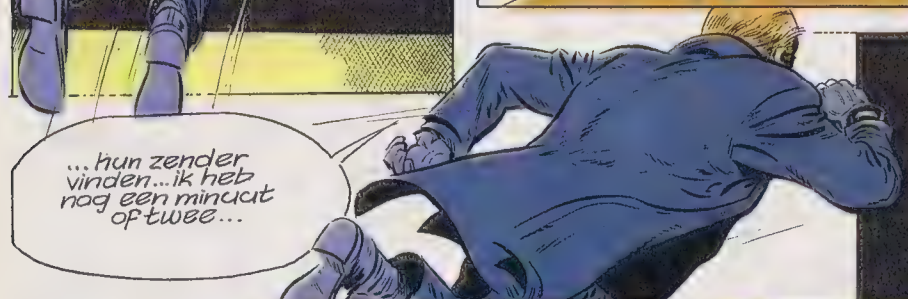
LUC ORIENT

de super~generatie

© Ed. Lombard 1973

AM.42

WORDT VERVOLGD

WAANZIJN, WAANZUIT

EEN VAN MIJN FANS, JANTJE DIAMANT (LEUKE NAAM HEB JIJ), STUURDE ME HET VOLGENDE KRANTEKNIPSSEL TOE:

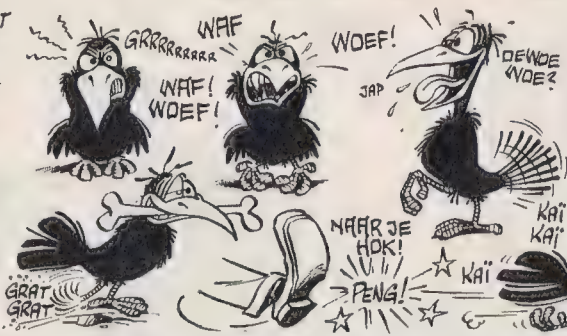
RAAF MEENT, DAT ZIJ EEN... HOND IS

(van onze correspondent)

De burgers van het Brabantse dorpje Middelrode worden de laatste tijd regelmatig opgeschrikt door een merkwaardig gebiaf.

Soms klinkt het „waf, waf“ vanuit de kerktoeren. Mevrouw v. E. vertelde ons, dat zij een hond had horen overvliegen. „Echt waar, meneer!“, bezweert zij ons. „Pikzwart! En hij had vleugels! Hij klonk als een herdershond!“

Nader onderzoek leert echter, dat het hier een raaf betreft, die blijkbaar in de stellige overtuiging verkeert dat zij een hond is. Het is een zij, want het dier heeft

IK BEN ER NATUURLIJK DIRECT MEE NAAR PROFES-
SOR BURP GESTAPT, DIE WEEET TENSLOTTE NAGENDEG
ALLES VAN DIEREN (ALLEEN NIET VAN PELIKANEN).

AAN U HET WOORD!

DANK U TJA. KINDERTJES. TJA JA. HM EEN PIJNLIIK ONDERWERP MAAR WIE KUNNEN ER NIET OMHEEN.

JAMMER GENDEG NIET.

TJA... ACH...

WELBEKEND IS HET GEVAL VAN DE KAMELEON, DIE STAPELGEK WERD, TOEN ZE HEM OP EEN SCHOTS TAFELKLEEDJE NEERZETTEN. DIT GEVAL IS KLASSIEK GEWORDEN!

DE PSYCHE VAN HET DIER IS NET ZO KWETSBAAR ALS DIE VAN DE MENS, VOORAL IN DEZE TIJD VAN HET JAAR. EEN VOORBEELD: STOP EEN LACHENDE HYENA EN EEN HOILENDE KROKODIL (KROKODILLEN HUILEN KROKODILLETANEN) SAMEN IN EEN HOK. BINNEN DE KORTSTE KEREN ZIJN ZE ALLEBEI STAPELKRANKJOREN. JA, PROBEER HET MAAR EENS, KINDERTJES!

IETS DERGELIJKS TREFFEN WE AAN IN ZUID-LIMBURG. DE KATTEN DAAR BEGINNEN ZICH UITERST MERKWAARDIG TE GEDRAGEN, ZOORA DE OOEVAARS HUN NEST HEBBEN VERLATEN EN NAAR HET ZUIDEN ZIJN GETROKKEN.

DE DUIVEN OP DE DAM IN AMSTERDAM ZIJN ZO VAAK GEFOTOGRAFEERD, DAT ZE AAGRESSIEF DREIGEN TE WORDEN ALS JE EEN KIEKJE VAN ZE WILT NEMEN.

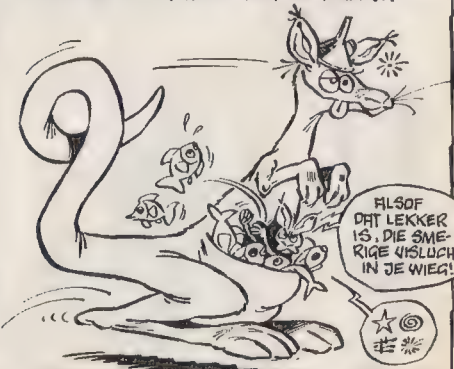
EEN ANDER TRIEST GEVAL: DAT VAN DE KANGAERDE DIE EEN PSYCHISCHE SCHOK OPLIEP TOEN HIJ VOOR HET EERST PELIKANEN ZAG.

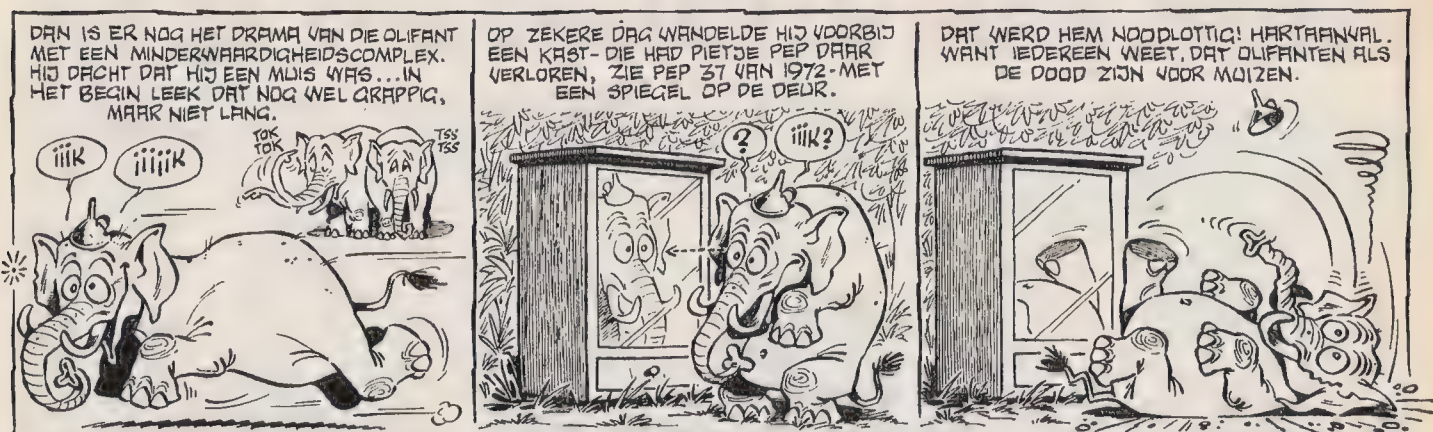
DAT WAS EEN KLAP! DE KANGAERDE HAD ALTIJD GEDACHT DAT HIJ HET ENIGE DIER WAS DAT EEN ZAK OP ZIJN BUIK HAD HANGEN. WAT EEN FRUSTRATIE!

DIE ARME KANGAERDE RAAKTE TOEN WER-
KELIJK VOLKOMEN VAN DE KAART!

die gekke dieren!

© Dargaud S.A. 1974

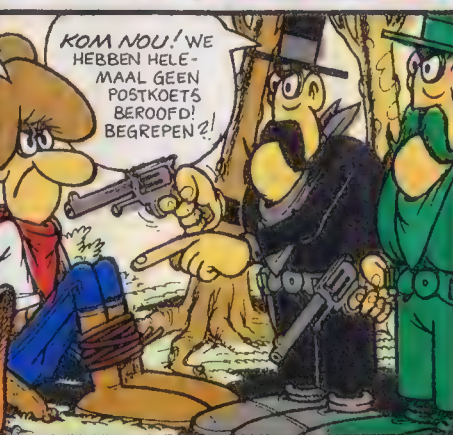
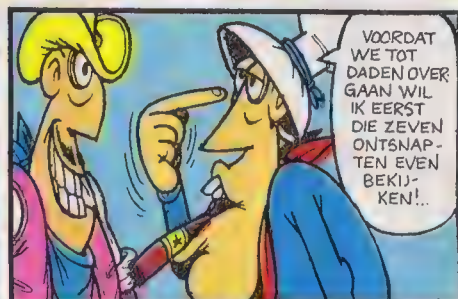
TIND VIND EN NIKO PRONTO GAAN TERUG OM AAN VIJF ANDERE ONGURE LIEDEN TE VERTELLEN WAT ZE MEEGEMAAKT HEBBEN. DE BOEVEN ZIJN NET BEZIG DE BUIT TE VERDELEN...

VERTEL JIJ ALLES MAAR IN GEUREN EN KLEUREN, NIKO PRONTO!

CARLO SIGARO, DIE SCHOTEN WARREN VAN ZEVEN GEKLEURDE SNORREN EN TWEE KERELS! EEN VAN DIE TWEE IS DE SHERIFF VAN BROKKEL-CITY!

WEL TRA-LALAHOPSA-SA, DE SHERIFF VOOR HET GRIPPEN? MAAR DAT IS TOCH ZEKER PRACHTIG!?

MAAR VER-TEL EENS, NIKO, WAAROM WARREN DIE MENSEN OP ELKAAR AAN HET SCHIETEN?

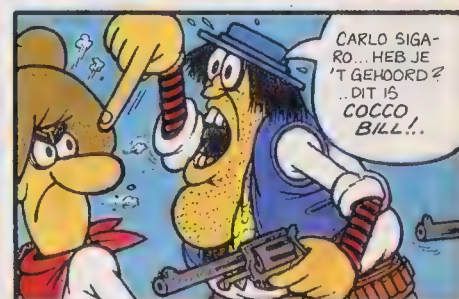
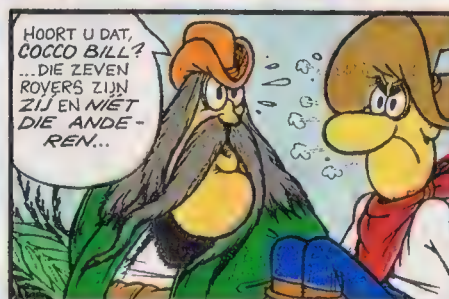
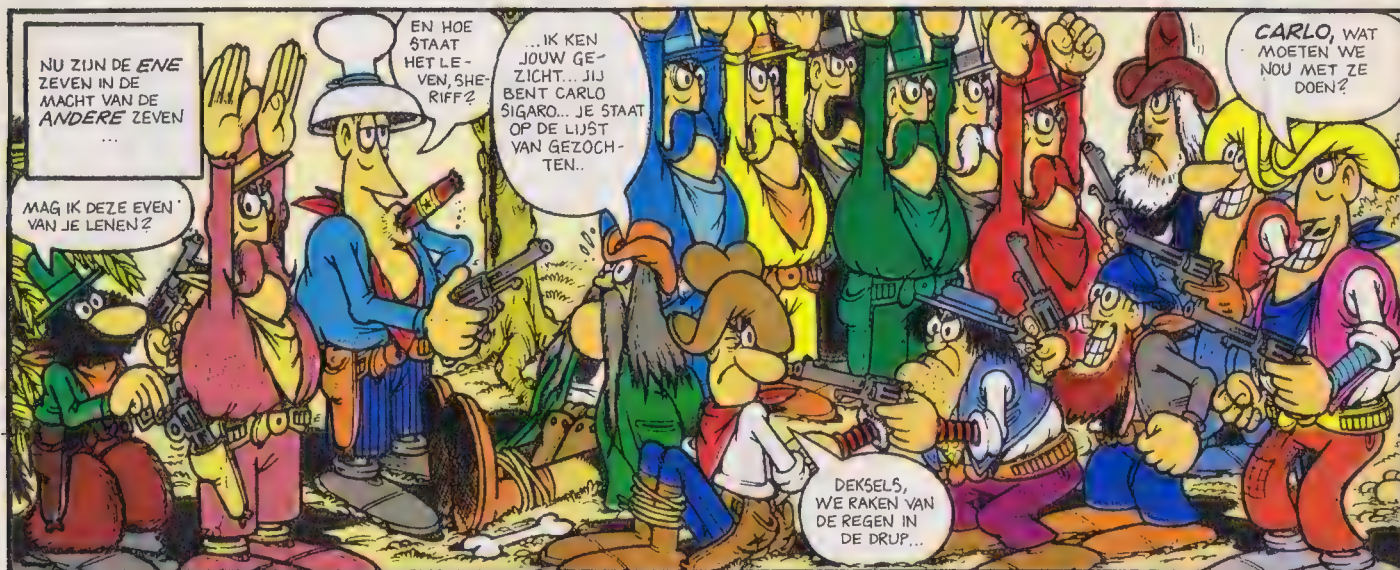
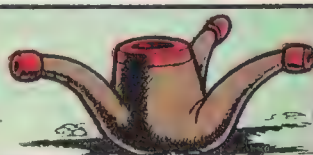
DOOR:
JACOVITTI
VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

JANUS KLOK
HIJ IS ZO ONT-
ZETTEND DOM
DAT HIJ NOG STEEDS
NIET WEEET WAAR
DE KLEPEL HANGT.

DRIEPIJP

GEBRUIKT
DOOR JANUS,
DIE OOK MET
ZIJN NEUSGA-
TEN ROOKT.

© Corriere dei Ragazzi 1974

WORDT VERVOLGD

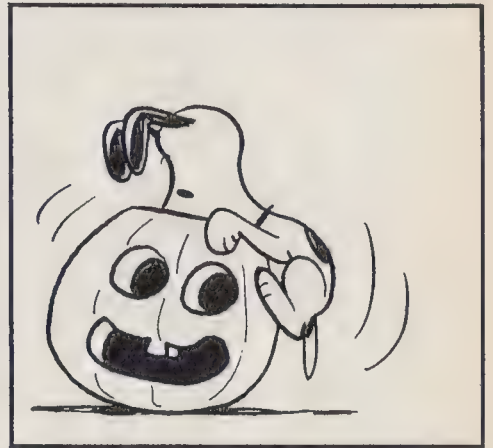
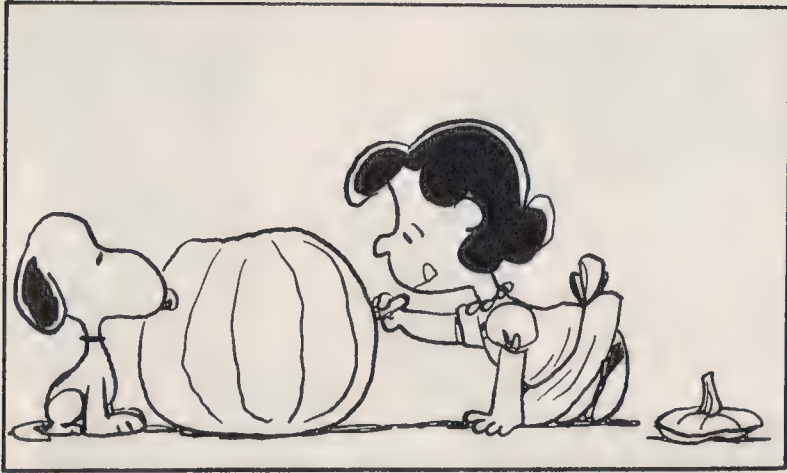
Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER
VERTALING:
BOLESLEY BECKMAN

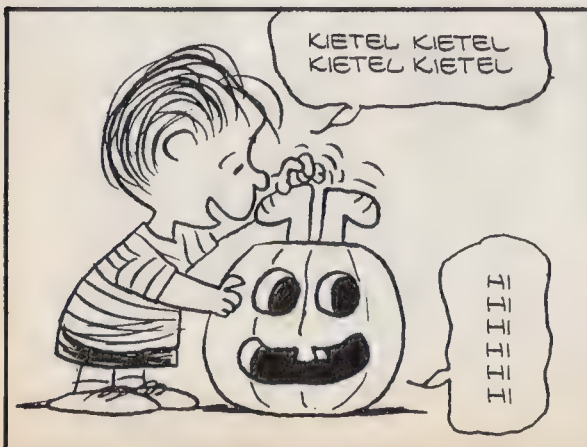
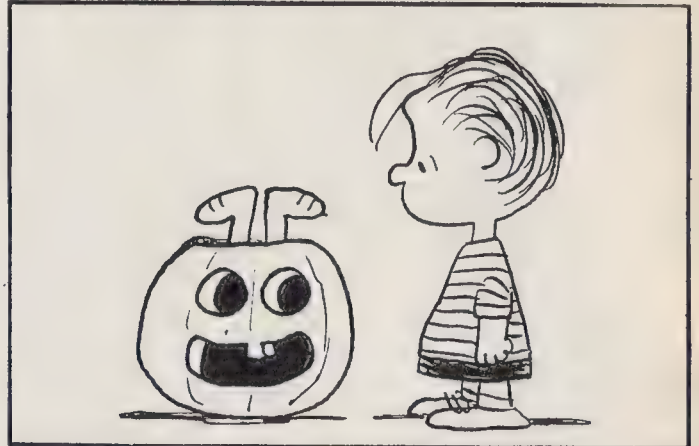

© Opera Mundi 1974

© UPI, 1974

PEP's lonely hearts club

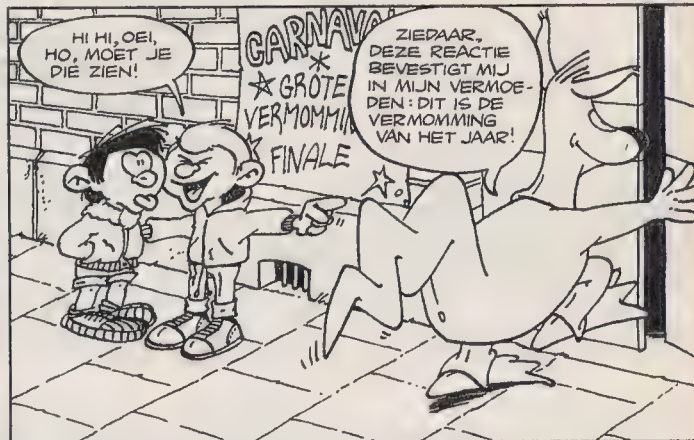
GEMASKERD BAL

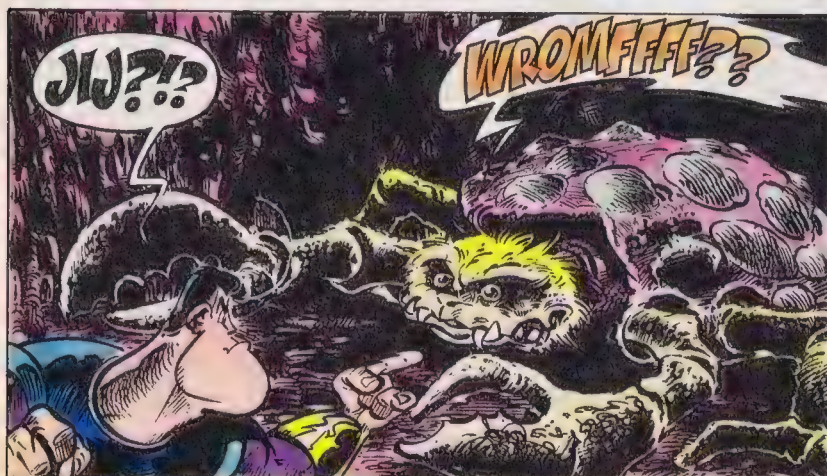
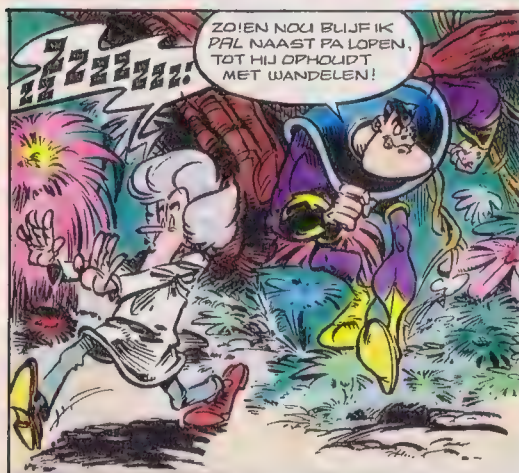
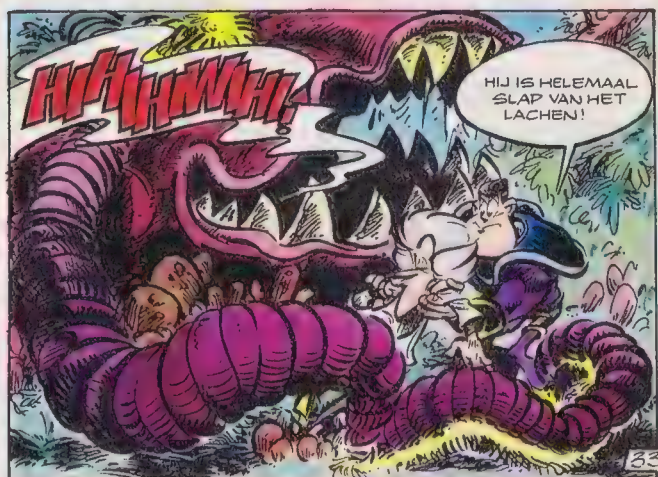
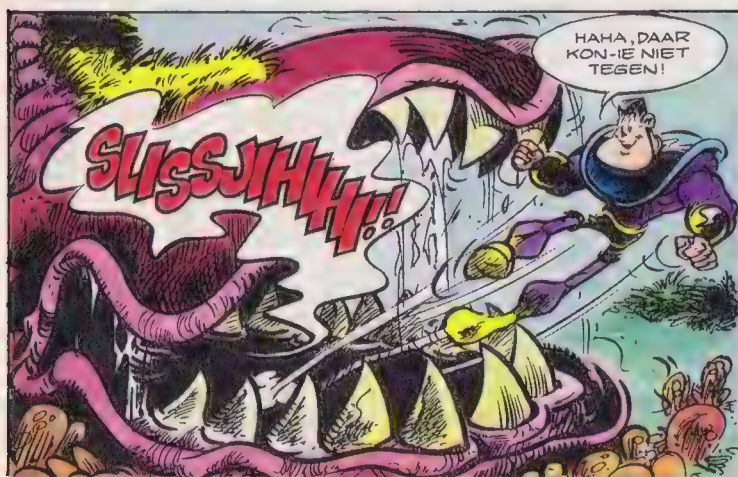

de vermomming

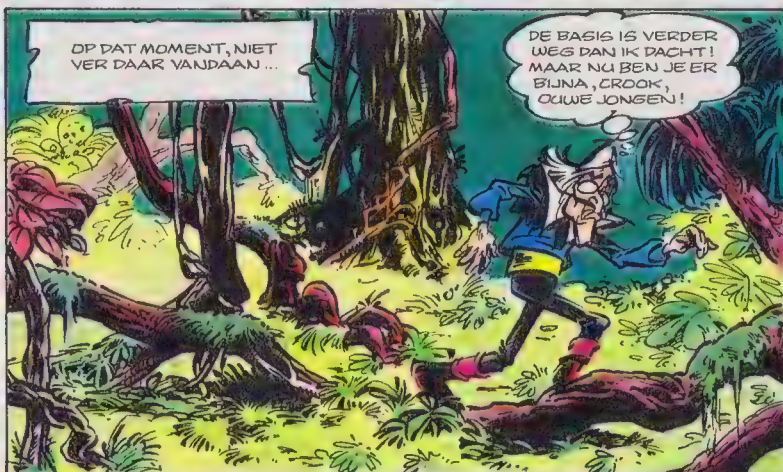
DOOR
JOOP MOMMERS

van het jaar

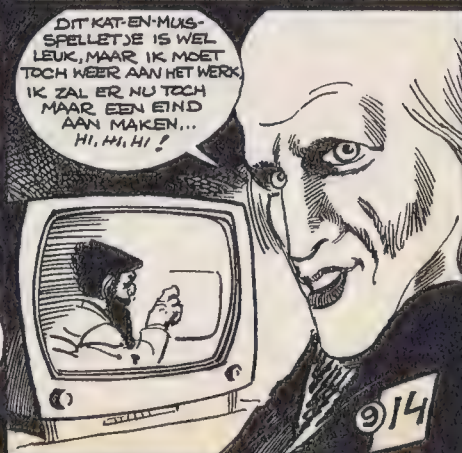
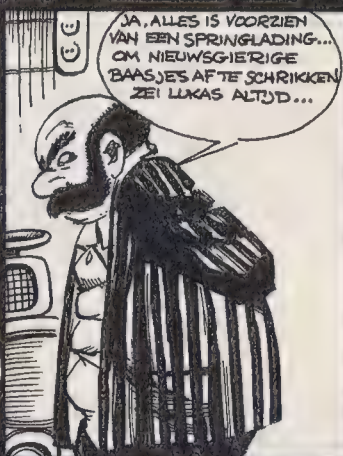
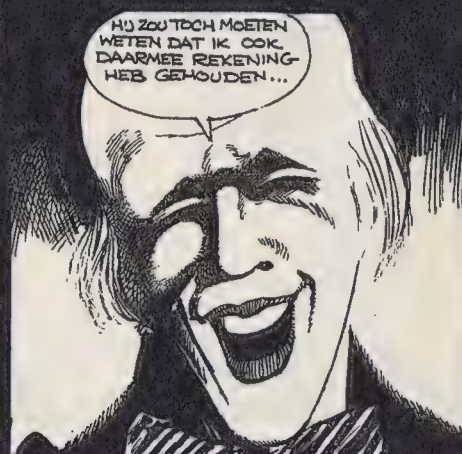
de ruimtepiraten

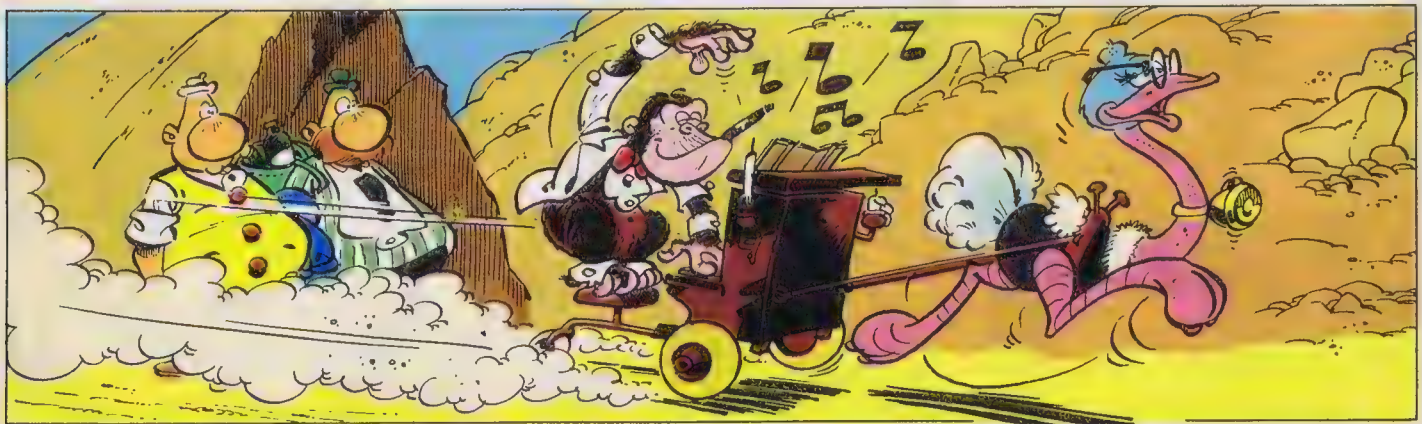
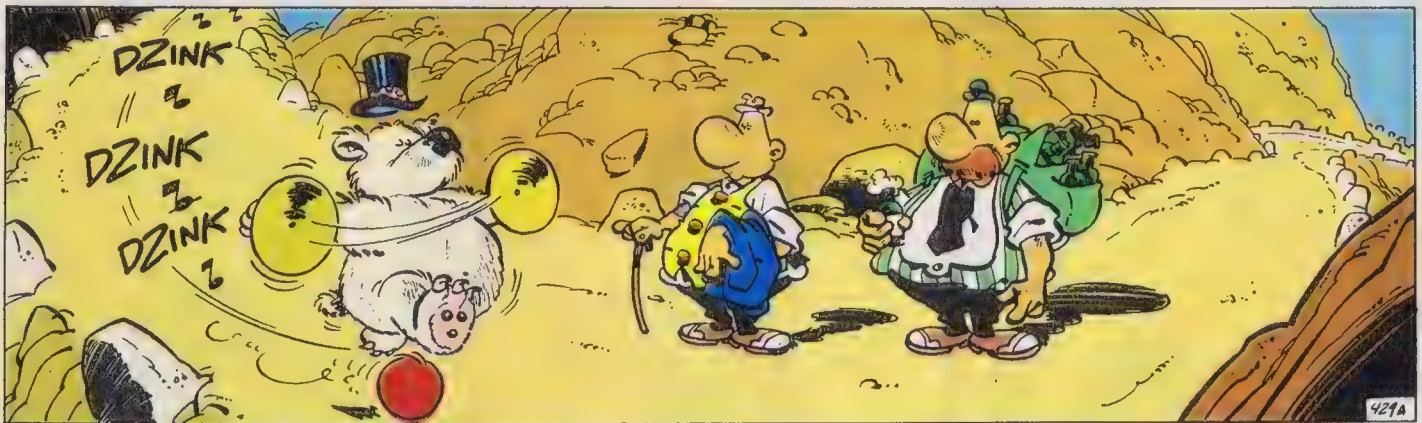
KRAAIENHOVE

de dynamo-zaak

OLIVIER BLUNDER

bergredeloos

© Dargaud S.A. 1974

429B

ERWIN

DWAAS! DACT JE DAT DE MAN, DIE HELE LEGEREN PICTEN EN SAKSERS VERSLAGEN HEEFT ZICH LAAT WEGJAGEN DOOR JOU MET JE HONDERD RUITERS? EN DACT JE DAT DE GOTODIN BLIJVEN TOEKIJKEN, ALS WIJ DIE NOOR TE LIJF GAAN? GE-BRUIK JE VER-STAND!

DE GOTODIN ZULLEN ZICH DOOD VEC- TEN VOOR HEM! NIET ALLEEN 'T LEGER... DE HELE BEVOLKING KRIJGEN WE TEGEN ONS! DIE NOOR IS DAAR EEN SOORT VOLKS- HELD, VERGEET DAT NIET! EN MET YN HEBBEN WIJ HELE- MAAL NOG GEEN REKENING GEHOUDEN...

YN? WAT KAN YN NU! BEGINNEN MET HAAR! HANDJE- VOL KRIJGERS!

WEET JIJ HOEVEEL AAN- HANG ZIJ NOG HEEFT? MAAR DAT DOET ER NU NIET TOE, HAAR ZOON! DAAR GAAT 'T OM.

IK WIL HAAR ZOON HEBBEN! DAT WEET ZIJ! EN OM DAT TE VOORKOMEN, IS ZIJ TOT ALLES BEREID! ZELFS... TOT EEN BONDGENOOTSCAP MET DE NOOR.

EEN VERBOND TUSSEN DIE TWEE? HO HOH... HAHHA... HEHEHEH... UHH!

IS 'T ZO BELACHELIJK, WAT IK ZEG, CORO- TICUS?

'N BEETJE WEL, VADER! VOOR YN IS DE NOOR 'N VREEMDELING, HIJ ZIT IN HAAR BURCHT... OP DE 'TROON VAN HAAR ZOON! DACT JE DAN DAT ZIJ...

ACH WAT! 'T IS 'T HUIS DER GOTODIN- VORSTEN!

ALS VROUW VAN TYPIAWN, ALS "KONINGIN" MOEST ZIJ ER WONEN, MAAR IEDEREEN WEET, HOE 'N HEKEL ZE DAAR AAN HAD EN AAN MIJ ERBIJ.

HM, IK DENK DAT ZIJ MINSTENS ZO 'N HEKEL HEEFT AAN DE NOOR, OUS WAT DAT BETREFT...

HAAR ANGST VOOR MIJ IS ALTIJD GROTER, BESTE GENIOE! ZIJ IS DOOSSANG DAT IK HAAR ZOON IN HANDEN ZAL KRIJGEN. DAAROM GING ZE TOCH MET EEN NA TYPIAWNS DOOD NAAR 'T HUIS VAN HAAR VADER TERUG... MET HAAR ZOON, BIJ JUPITER! EN DAAR HAD ZE HET RECHT NIET TOE!

WIJ ZOULDEN HAAR ZOON OPVOEDEN! DAT WAS DE AFSpraak! ALS TYPIAWN NIET GESNEL- VELO WAS TEGEN DE PICTEN, WAS DE JONGEN ALLANG HIER GEWEEST VOOR ZIJN OPVOE- DING.

'N BESCHAARDE ROMEINSE OPVOEDING ZOALS WIJ ALLE- MAAL GEHAD HEBBEN! NU LEEFT HIJ ALS EEN WILDE OP YN'S BURCHT, TUSSEN DE VARKENS EN DE MESTHOPEN! SCHAN- DE!

TSJA... SCHANDE! UH, MAAR... HIJ IS TOCH HAAR ZOON?...

NIETS MEE TE MAKEN... HIJ IS OOK TYPIAWNS ZOON! MIJN ACHTERKLEINZOON! 'N KONINGSKIND! DE LAAT- STE TELG UIT 'T OUDE VOR- STENGESLACHT DER GOTODIN! HIJ HEEFT 'N TAAK TE VER- VULLEN... EN AAN ONS DE PUCHT, HEM DAAROP VOOR TE BEREIDEN!!

M-MAAR DAN MOET U HEM TOCH EERST UH... HEBBEN?

EN HOE KRIJGEN WE PRINS MERIAWN TE PAKKEN? DAT IS 'T PROBLEEM!

PRECIES!! EN MET GEWELD LOS JE DAT PROBLEEM NIET OP, WANT WAT IS 'T RESULTAAT? DAN MAKEN WE VAN DIE NOOR EEN ONVERZOENLIJKE VIJAND. DAN VERSPELEN WIJ ONHERROEPELIJK DE VRIENDSCHAP DER GOTODIN... EN DAN VERLIEZEN WIJ AL ONZE INVLOED DAAR... VOORGOED.

EN DAN KRIJG IK MERIAWN NOOIT MEER IN HANDEN! HEB IK GELUK OF NIET?

UH... A-ALS, UH A-AL- TIJD.

PRECIES!! DUS, GEEN GEWELD! INGENOEG!! ONS WAPEN: DE VRIENDSCHAP... VRIENDEN DOEN ALLES VOOR ELKAAR, NIETWAAR?... WELNU... ALS IEMAND IN STAAT IS, ME- RIAWN AAN Z'N HALF- WILDE MOEDER TE ONTFRUTSE- LEN...

...IS 'T MIJN NIEUWE, BESTE VRIEND... ERWIN!

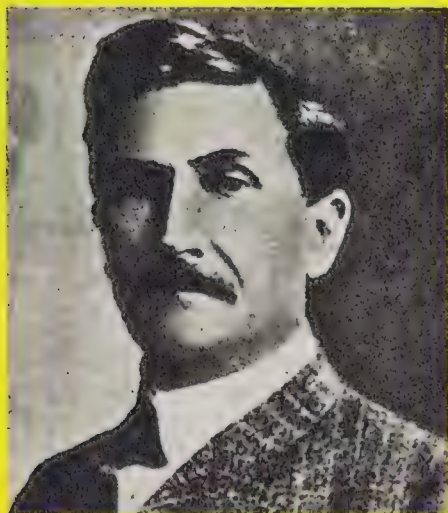
de ware koning

DE WERELD VAN LUCKY LUKE: BILLY THE KID

tekst en illustraties
verzorgd door Henk Albers

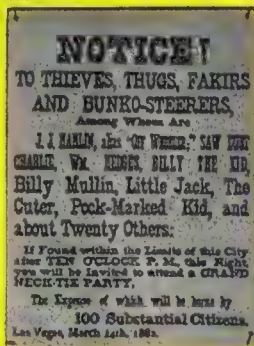

Pat Garrett

William Bonney werd op 23 november 1859 geboren in een achterbuurt van New York. Billy's moeder, een beeldschone Ierse, besloot met haar zoontje naar het Westen te trekken omdat ze daar meer toekomst zag; in Colorado kreeg ze een baantje als barjuffrouw in een saloon. Daar maakte ze kennis met William Aintrim, een mijnwerker; ze trouwden en vertrokken naar Silver City in Nieuw Mexico. William werkte dag en nacht voor zijn vrouw en stiefzoon, veel te hard; niet veel later stierf hij. Billy's moeder had echter over gebrek aan aanbidders niet te klagen; een van hen was de smid Johnstone, een echte zuiplap. Op een dag in 1871 wandelden Billy en zijn moeder naar huis, toen deze Johnstone vervelend ging doen. Hij was weer eens dronken en maakte het mevrouw Bonney — nog steeds een hele mooie meid — zo lastig, dat haar jurk aan flarden ging. Billy gooide de smid een steen naar zijn hoofd; die werd razend, en wierp zich als een dolle stier op de jongen. Die zou het er niet levend vanaf gebracht hebben, als er niet een oude vriend van Billy's stiefvader voorbij was gekomen, Ed Moulton, die de ander op de vlucht joeg. Diezelfde avond wandelde Billy wat door de stad, toen een vechtpartij voor de saloon zijn aandacht trok. Johnstone was Ed Moulton op een ontzettende manier af aan het tuigen. ... Kalm liep de jongen naar de vechtende mannen en stak de smid met zijn mes verschillende malen in de rug; toen ging hij er zo snel als hij kon vandoor. Dat had helemaal niet gehoeven; Johnstone stond bekend als een dronken woesteling, en iedereen in de stad was blij dat hij uit de weg geruimd was. Maar Billy vluchtte naar de grens van Mexico. Daar kreeg hij een baantje als cowboy.

Omstreeks die tijd was net de Colt 45 „Peacemaker“ (een toepasselijke naam...) uitgevonden. Het was een vrij duur wapen, maar Billy kocht er toch een; hij droeg zijn revolver in een holster hoog op de heup, links, en oefende net zo lang tot hij in één vloeiende beweging zijn wapen kon trekken en afvuren. Vijf jaar lang trok hij van de ene ranch naar de andere. In die tijd verwierf hij zich de reputatie van „geweldige cowboy en gevaarlijke schutter“: in 1876 had hij 15 doden op zijn lijstje staan (voor geen van deze gevallen kwam hij voor het gerecht; Billy wachtte altijd tot zijn tegenstander z'n revolver trok, en kon dan bij wijze van „wettige zelfverdediging“ zijn opponent neerschieten. Kinder-spel voor hem, hij was toch altijd sneller).

Toen besloot hij zijn moeder eens te gaan opzoeken. Maar in Lincoln County — daar woonde zijn moeder — bleek een complete plaatselijke oorlog uitgebroken te zijn tussen de partij van Major L. G. Murphy (die leidde een syndicaat van kleine boeren die graag zouden zien dat een strook grasland zou worden omheind) en die van veekoning John Chisholm, die van geen hindernissen op de vrije prairie wilde weten. Geen wonder dus, dat een bekwame „gunman“ daar altijd wel aan de kost kon komen. Eerst werkte Billy een tijdje voor Murphy, maar in 1877 ontmoette hij John Tunstall, een geestverwant van Chisholm; hij kwam bijzonder onder de indruk van deze zeer gesoigneerd geklede, typisch Engelse jongeman, en al ras liep Billy over naar de partij van Chisholm en Tunstall. „Het is de fijnste jongen die ik ooit heb ontmoet“, schrijft Tunstall in een brief. „Hij volgt me de hele dag en doet zijn uiterste best om het me naar de zin te maken; ik zal van deze knaap een flinke man maken“ (Billy was toen 17 jaar oud). Maar Billy werd geen „flinke man“ in de betekenis die men daar gewoonlijk aan hecht: Tunstall werd op 18 februari 1878 door mannen van Murphy neergestoken. Billy zwoer zijn vriend te wreken, iedereen die iets te maken had met de moord op de ongewapende Tunstall, zou daar met zijn leven voor boeten...

Op 1 april van dat jaar reden Billy en de andere mannen van Tunstall Lincoln City binnen en schoten sheriff William Brady neer, die hen tegen wilde houden (Brady stond aan de kant van Murphy). Dad Peppin, de opvolger van Brady, beschuldigde „The Kid“ van deze moord. In juli van dat jaar kwam het tot een bloedig treffen tussen mannen van Murphy en van Chisholm; zes man kwamen om het leven, er vielen vele gewonden. Dit afschuwelijke nieuws drong door tot in Washington, van waaruit gouverneur Lew Wallace (de auteur van „Ben Hur“) geprest werd een einde aan het conflict te maken, hoe dan ook.

Hij beloofde amnestie aan alle mannen in Lincoln, die hun wapens niet meer zouden gebruiken. Helaas viel „The Kid“ buiten deze regeling, want die zou Brady vermoord hebben. Billy moest vluchten, maar er was een uitkomst: hij kon namelijk getuigen dat hij drie mannen van Murphy een advocaat van Chisholm had zien neerschieten. Hij schreef een brief naar de gouverneur en vroeg om amnestie in ruil voor deze getuigenis. Wallace ging daarmee accoord; Billy kwam terug naar Lincoln en logeerde daar een tijdje in een duur hotel op kosten van de staat. Maar toen hij de gouverneur in levenden lijve ontmoet had, vertrouwde hij de man niet meer; hij vertrok overhaast met vijf vrienden naar Fort Summer in Nieuw Mexico, daar woonde een vriend van Tunstall, Pete Maxwell. Deze had een beeldschone half-Mexicaanse dochter Maria, van wie Billy zeer onder de indruk was. „The Kid“ was toen bijna 20 jaar oud.

In december 1880 werd in Lincoln City een sheriff aangesteld, die Billy Bonney nog van vroeger kende: Pat Garrett. Hem werd opgedragen om Kid gevangen te nemen. Hij ging met zijn mannen naar Fort Summer; in een vuurgevecht daar kwamen Ton O'Folliard (een vriend van Billy) en Charlie Bowdre om het leven. Billy vluchtte met twee vrienden, en verschool zich in een grot. Ze waren drie dagen onderweg geweest en hadden niet de kans gekregen iets te eten; Garrett wist dat, en hij begon in de buurt van de grot met zijn mannen een heerlijk maaltje klaar te maken. ... De honger dreef Billy en zijn vrienden uit de grot; ze werden gearresteerd.

Billy the Kid werd op 8 april 1881 schuldig bevonden aan de moord op sheriff Brady, en veroordeeld tot de strop. Op 13 mei zou het vonnis voltrokken worden.

Maar op 28 april wist Billy zijn bewaker, hulpsheriff Bell, in de luren te leggen. Hij schoot deze deputy met zijn eigen revolver neer. Bonney vluchtte, en schoot onderweg naar buiten nog een andere hulpsheriff neer. Met een Winchester-geweer en zijn beruchte Colt 41 „Double Action“ (die had hij bij een postorderbedrijf gekocht), en een grote voorraad munitie, haastte hij zich de stad uit.

Drie maanden was Billy spoorloos, tot Garrett de tip kreeg dat hij gezien was op de Maxwell-ranch; „The Kid“ bracht een bezoekje aan zijn vriendin Maria. Samen met Poe en McKinney trok Garrett in het holst van de nacht naar Billy's verblijfplaats...

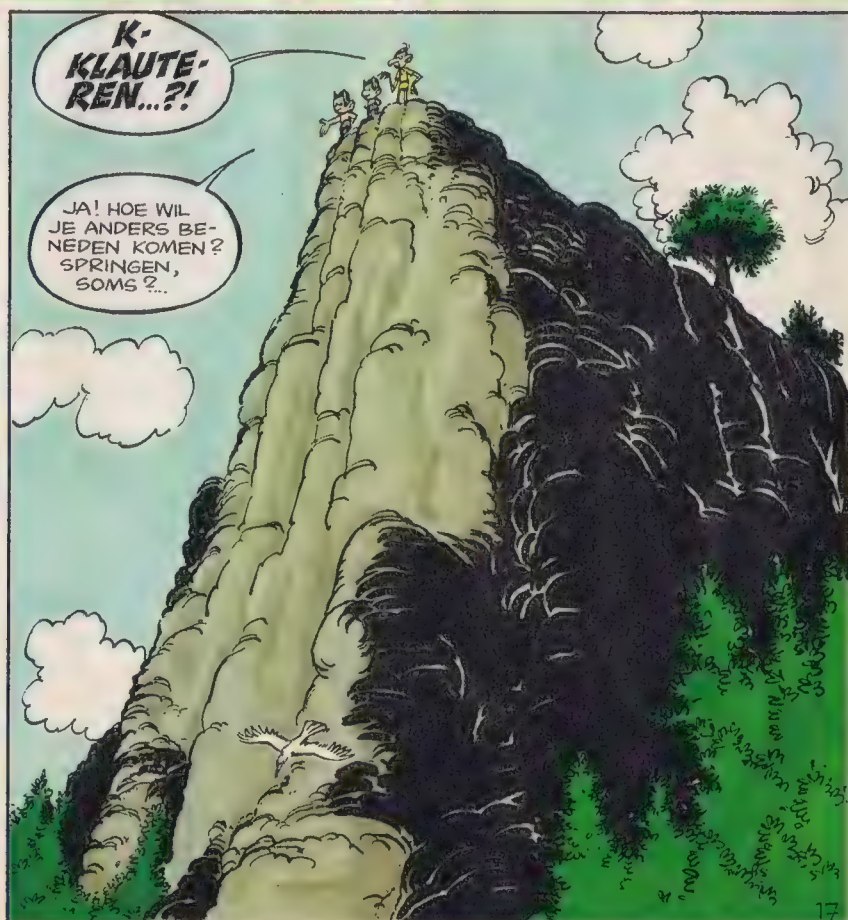
Garrett besloot snel in te grijpen. De mannen drongen de slaapkamer van Maria binnen, waar ze Billy aantroffen. De beide deputy's hielden het meisje in bedwang, Garrett zelf maakte met twee kogels een einde aan het leven van William Henry Bonney, bijgenaamd „Billy the Kid“, bij zijn leven al een legende. Ergens in de buurt van Fort Summer staat een eenvoudige steen met de namen van Billy en zijn vrienden, „PALS“ staat erboven. Die steen is omringd door een groot hek, waardoor Billy nooit zal kunnen ontsnappen...

Billy the Kid

DE ARGONAUTJES

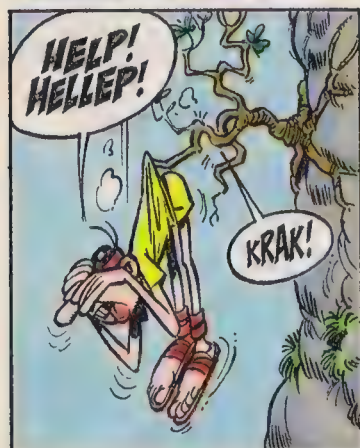
TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

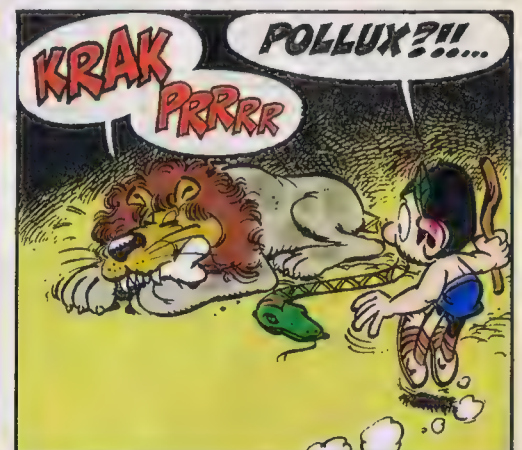
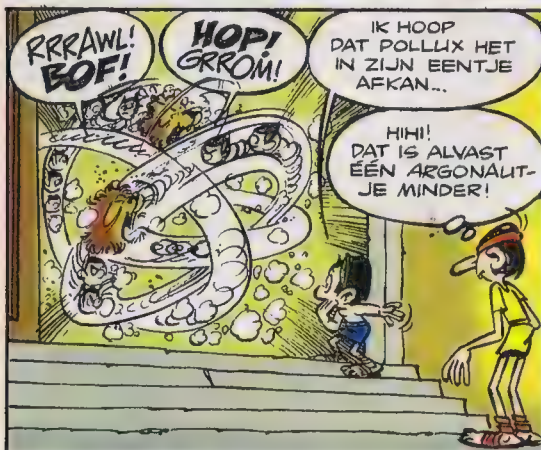
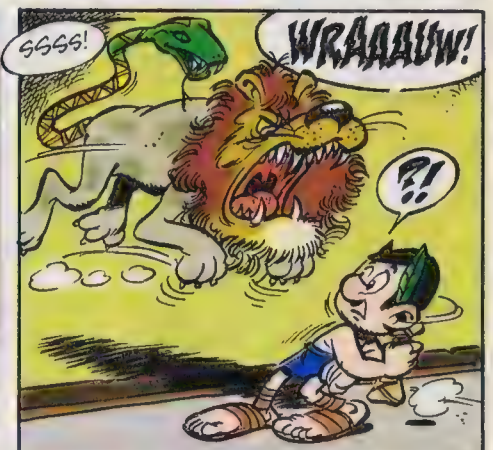
het water van de styx

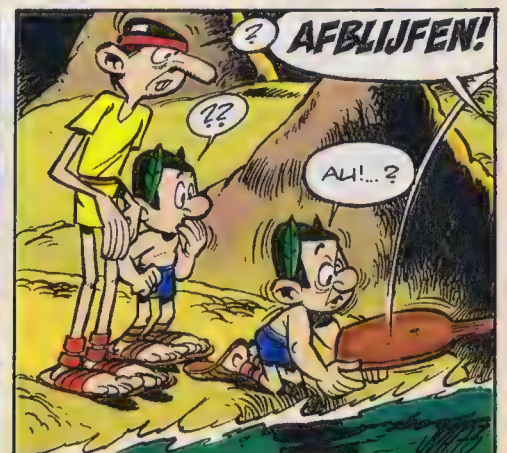
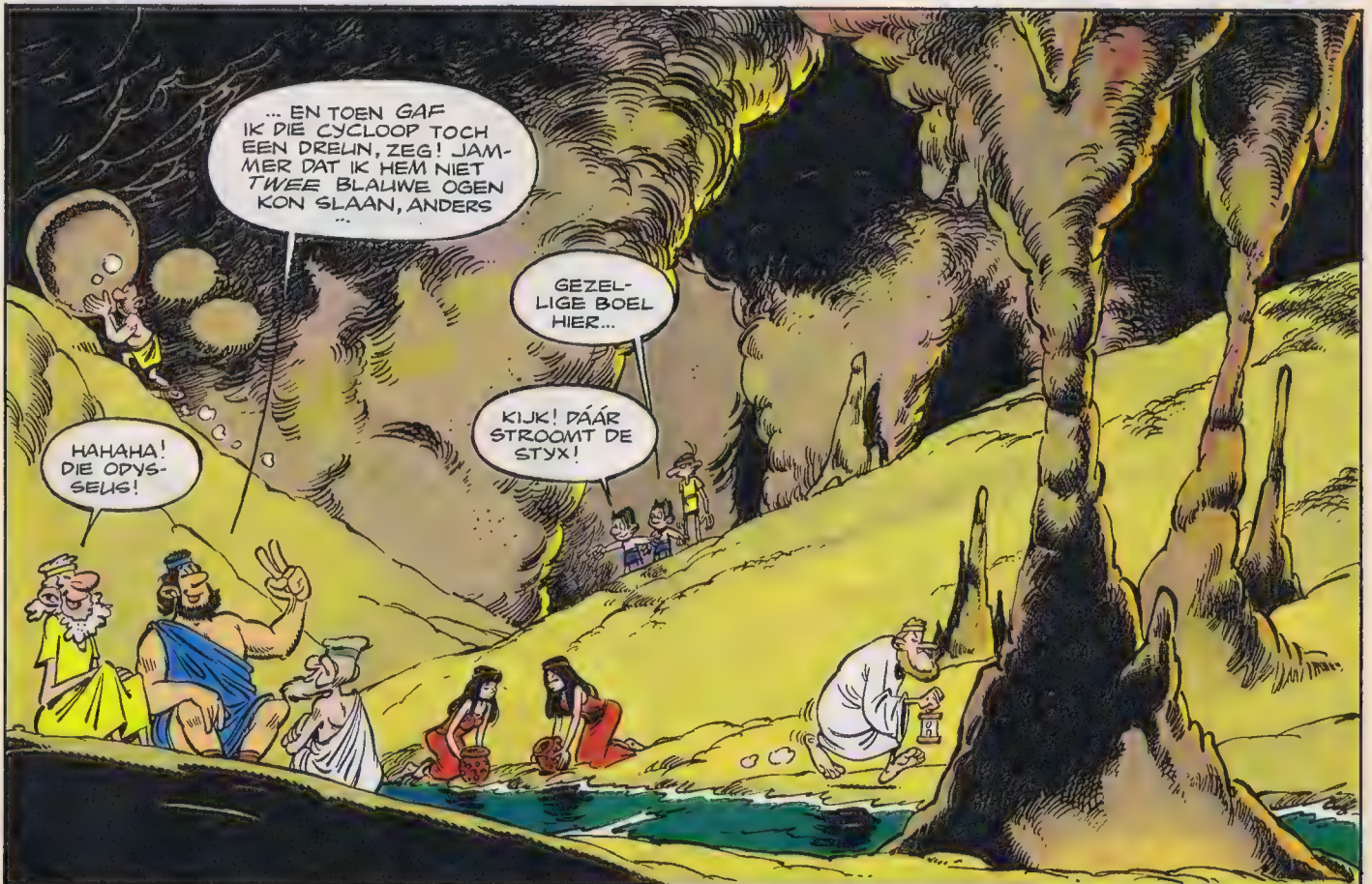
HET GAAT IN ELK GEVAL WEL VLUIGER...

DE ARGONAUTJES

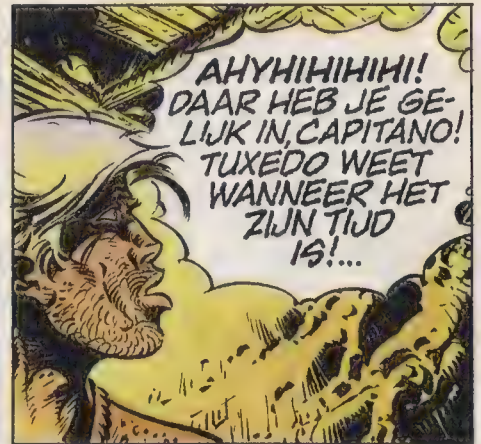

het water van de styx

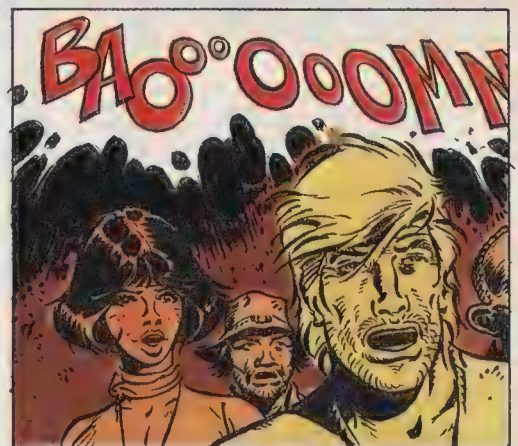
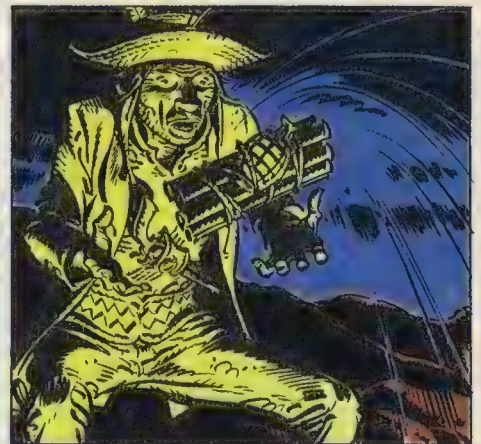

ROB PALLAND

TEKENINGEN: HERMANN
TEKST: GREG
VERTALING: ANNEMARIE BROEK

koffie en smaragden

© Ed. Lombard 1973

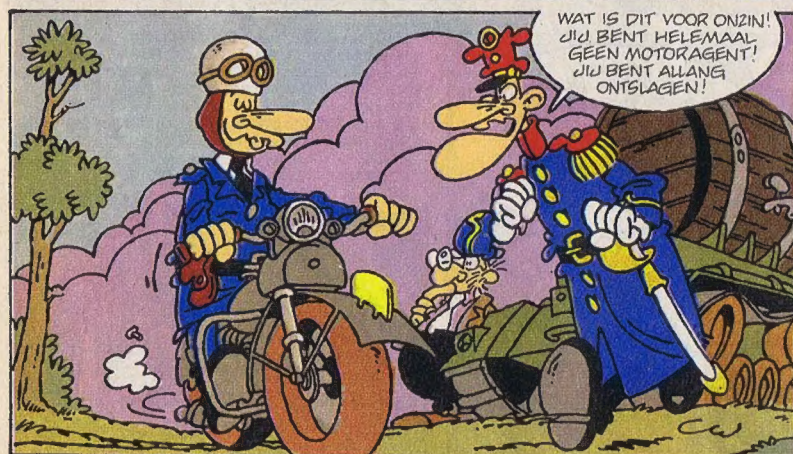
DE GENERAAL

het gratis bier

DE GENERAAL

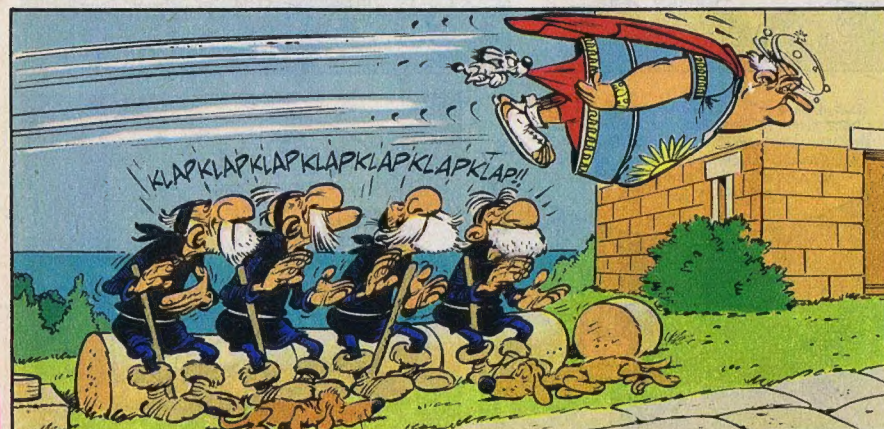

het gratis bier

© Dargaud S.A. 1973

37